

Прибирання в саду

“Кого ми можемо запросити допомогти нам?”

Люсі Стівенсон Юелл
(Грунтується на реальних подіях)

Ця історія сталася в Англії.

Джона доїв свою їжу і усміхнувся. Вечеря завжди була смачнішою, коли приходили місіонери.

“Ми хочемо поділитися з вами посланням про служіння, — сказала сестра Керл. — Чому важливо служити іншим?”

“Тому що це робить Ісуса щасливим!” — сказала Елайза, молодша сестра Джони.

“Ти правильно кажеш! Це робить Його дуже щасливим. І коли ми допомагаємо іншим, це також і нас робить щасливими, — сказала сестра Крістенсен. — Чи знаєте ви когось, кому потрібна допомога?”

Джона на хвилинку замислився. “Я не можу пригадати людину, але нашому саду у школі знадобилася б допомога”.

“Хороша ідея”, — сказала мама.

У школі Джони був сад, де вони могли проводити заходи на свіжому повітрі. Але довгий час ніхто не піклувався про сад. Кущі переросли. З'явилося багато бур'янів.

“Ми б із задоволенням допомогли вам! — сказала сестра Керл. — Кого ще ми можемо запросити на це прибирання?”

“Наших двоюрідних братів і сестер!” — сказав Джейкоб, брат Джони.

“І наш клас Початкового товариства”, — сказав Джона.

Наступного дня мама поговорила з кимось у школі, щоб отримати дозвіл. Вони вибрали день для прибирання у саду. Потім мама допомогла Джоні, його братові та сестрі запросити також їхніх двоюрідних братів і сестер та клас Початкового товариства.

Через кілька тижнів Джона і його сім'я зустріли місіонерів у школі. Їхні двоюрідні брати і сестри та друзі з Початкового товариства також були там. Настав час працювати!

Джона одягнув пару великих гумових садових рукавиць. “Дивись, мамо. Мої руки величезні!”

Мама засміялася. “Цими величезними руками тобі буде зручно підстригати кущі”.

Вона дала Джоні садові ножиці, які також були великими. Потім вона допомогла йому зрізати сухі гілки.

“Це цікаво!”, — сказав Джона.

Поки Джона обрізав кущі, Елайза допомагала обкопувати сад. Джейкоб допомагав татові будувати нову шпаківню. Інші пололи бур'яни і збирали палки. Вони клали їх у великі блакитні пластикові мішки. Навіть

наймолодший брат Джони, Езра, допомагав збирати каміння.

Невдовзі сад став чистим. Джона порахував пакети, які вони наповнили. “13 мішків! — сказав він. — Ми прибрали так багато сміття”.

Сестра Крістенсен усміхнулася. “Тепер усім нам потрібно задіяти свої сильні м'язи, щоб віднести ці мішки до машини”.

Джона, Джейкоб та Елайза кожен узяли по мішку. Джона відчував радість, коли ставив останній мішок у машину. Було весело допомагати місіонерам. У майбутньому він також хотів стати місіонером. До того часу у нього буде ще багато можливостей служити. Він уже не міг дочекатися, щоб придумати свій наступний проєкт! ●

Що ти можеш зробити, аби допомогти у своїй місцевості?